

פרשת וילך | ה'תשפ"ו

אסור לקרוא בשעת התפלה | נא לשמור על קדושת הגליון

יוצא לאור ע"י בית הכנסת שכולת ע"ן חמד - אגודת ציון

לרפואת כל חולי עם ישראל ולרפואת יוסף ליאור בן דליה אפרת וב"ב

וילך - שבת שובה - עד שירצה את חברו

"עבירות שבין אדם לחברו - אין יום הכפורים

מכפר, עד שירצה את חברו" (יומא פרק ח', משנה ז')

עד שימחלו זה לזה, על כן תחילת כל-הריני מוחל וסולח לכל מי שהכעיס והקניט אותי."

מפליאה במיוחד עדותו של הגאון רבי לייב הכהן, בנו של הגה"ק הצדיק הרב ישראל מאיר הכהן מראדין, מן ה'חפץ חיים' זיע"א.

מן ה'חפץ חיים' פעל אצל מדפיסי המחזורים לשנות את הסדר בתפילה זכה הנאמרת בקהילות רבות טרם כל נדרי, שכן בנוסח המקורי מופיע חלק הווידי על ענייני בין אדם לחברו והמחילה לזולת רק בסוף התפילה.

הרבה פעמים אנשים לא מספיקים לסיים את התפילה הארוכה עד תומה וכשהם באמצע, כבר החזן מתחיל את תפילת 'כל נדרי'. לפיכך השתדל שידיפסו חלק זה בתחילת התפילה שיהיו הכל מספיקין לאומרה. בכמה דפוסים קיבלו את הצעתו והדיפסו כך.

כן הזהיר הרה"ק הרב שלום פרלוב מקידנב זיע"א בספרו 'משמרת שלום' (סימן מ"ב אות ב'), שאף אלו שאין נוהגים לומר כל לילה את נוסח 'הריני מוחל לכל מי שהכעיס והקניט אותי' יזהרו מאוד לאומרה בליל יום כיפור כדי שיהיו בני ישראל נקיים מכל רבב.

בברכת שבת שלום וגמר חתימה טובה
הרב אליהו חיים פנחס' שליט"א
חבר הרבנות המקומית מבשרת ציון

מה נעלות וטהורות הן אותן שעות בטרם פורס יום הכיפורים כנפיו עלי תבל, כאשר כל החומות החוצצות בין הלבבות מתמוססים כלא היו וזיקה של חיבה מחברת ומקשרת לבבות ישראל כאחד.

גם אם חלילה נוצרה טינה כלשהו בימי החולין בין איש לרעהו, הרי שבשעות אלו נוצקת רוח טהרה על הכל, וכל אחד משתדל לפייס ולרצות את חברו בעוז ותעצומות בכדי לגשת ליום הקדוש בשנה עם נשמה זכה וממורקת.

הלא כך קבעו חכמינו: "עבירות שבין אדם למקום - יום הכפורים מכפר; עבירות שבין אדם לחברו - אין יום הכפורים מכפר עד שירצה את חברו" (מסכת יומא פרק ח', משנה ז').

רבינו אליעזר פאפו זיע"א (ה'פלא יועץ') כותב בספרו 'יעלזו חסידים': "אני רגיל לומר דברי כיבושין בבית הכנסת בליל יום הכיפורים ולעשות שיאמרו כולם בלב שלם קודם אמירת 'כל נדרי' סדר 'הריני מוחל וסולח'. אולי יש תקווה שלא תהא נדחית תפילת יום הכיפורים כי היא חיינו".

בספרו 'בית תפילה' אף מופיע נוסח וידוי מיוחד שייסד לומר בפני שלושה ובתחילתו נאמר בין הדברים:

"ובהיות כי הודיעונו חכמינו, שבעבירות שבין אדם לחברו לא יאבה ה' סלוח לו

העלון מוקדש להצלחה בגו"ר

יצחק אריאל בן טובה חגי חיים וב"ב
שמואל אימן בן אסתר זרי שגית בת רותי
מאיר ישראל בן רחל ברכה- יראת שמים
ליאור יהושע סומך וב"ב גלית בת מסודי
יהודה אריה בן רחל ברכה ארז בן שושנה
רון אברהם וב"ב קסירר אפרים וב"ב
רחל ברכה בת פדילה דליה משפ' שטרית
נעם יצחק בן רחל ברכה רינה בת סימי וב"ב
יוסף ליאור בן דליה אפרת הצלחה בכל העניינים
שלמה ודנה דוד וב"ב אריה ושרה לוי וב"ב
י.מ.ש. כדורי אקבלי יוסף חיים בן נסכה
שולמית ומרדכי חיים דויטש וב"ב

דיווג הגון וכשר במהרה

אורן בן אסתר רותי בת סימי
תרצה בתיה בת ימנה נינט סיון בת אסתר
עמית בת טובה יוסף בן רוחמה
נתנאל בן ג'ינה אילן בן ג'וליאט
אסף בן סופיה דוד עומרי בן יהודית
מיטל בת מלכה מאיר בן שרית ואליהו
טליה עדן אסתר בת שולמית יפית בת ג'ינה
שירי ימנה בת שולמית שמעון בן שולמית
אנאל חביבה בת שולמית אורן בן נעמי
שושנה שירה בת סילביה מיטל בת שושנה

זרע קודש בר קיימא

גלית בת מסודי אליהו זרי בן ימנה
אילנה בת רוחמה שמואל אימן בן אסתר זרי
סיון בת אסתר רחל מרים בת יהודית
נועה בת מזל טוב משה מנחם בן רחל
דניאל בן שרה ואושרית בת שושנה
נעמה בת יפה דגנית בת שושנה

רפואה שלמה

מאיר ישראל בן רחל ברכה יצחק בן עזרא
ימנה ניצרי בת סטה- בריאות ואריכות ימים
מרדכי ניצרי בן פרחמה- בריאות ואריכות ימים
מאיה בת עדי דליה אפרת בת נעמה
סימי בת סוליקה שלו בן מזל פחימה
אורן בן אסתר דיה בת מזל
יהודית אסתר פראדל בת חיה- בריאות ואריכות ימים
נעם יצחק בן רחל ברכה נעמי בת רחל
שירה שילת בת אורי אפרים בן שרה
ליאור ישראל בן תמר חיה אסתר בת סוליקה
מוריה בת רחל ברכה נחום בן כירה
יהודה אריה בן רחל ברכה טובה בת אורה
יפה בת שרה-הצלחה ורפואה רחל בת זוהרה
מישא אסתר בת זוהרה שאול בן סילביה
ענית בת רחל ברכה בנימין בן יקוט
רפאל משה בן רחל יצחק בן פנינה
רחל ברכה בת פדילה דליה יצחק בן רבקה
רונית בת סבריה קסנש בת דגט
יצחק בן חנון רפאל אבידן בן תקווה
זהבה בת שושנה רייזל

27/09/2025

ה תשרי תשפ"ו

פרשת וילך

הפטרה: "שובה ישראל" - הושע י"ד

ר"ת	יציאה	כניסה	י"ם
19:48	19:05	17:54	
19:44	19:03	18:13	ת"א
19:46	19:04	18:14	חגיגה
19:46	19:05	18:14	ב"ש

העלון מוקדש לעילוי נשמת

משה בן גורג'יה

העלון מוקדש לעילוי נשמת

מרים בת שרה ע"ה

רפואה שלמה לאיידה חיה בת אסתר ולידל אלחנן רפאל בן איריס ולידל אורי חיים בן שלי

זש"ק, פרנסה טובה ובריאות איתנה לאליהו ניצרי בן ימנה וגלית בת מסודי

שׁוֹאֵל וּמְשִׁיב בַּהֲלָכָה - יוֹם כִּיפּוּר

ההלכות מוקדשות לעילוי נשמת משה בן גורג'יה ז"ל

מהן הלכות יום הכיפורים?

: *rice* ?

להלן סיכום ההלכה מפי ר' אליהו חיים פנחסי, רבנות מקומית מבשרת:

! תשובה :

בתפילת שחרית בערב יום כיפור לא אומרים תחנון וכן נוהגים לעשות התרת נדרים. לא עושים מלאכה בערב יום כיפור. העושה מלאכה אינו רואה סימן ברכה לעולם. מנהג טוב לטבול במקווה בערב יום כיפור (ללא ברכה). מי שלא יכול ללכת למקווה, ישפוך על עצמו שנים-עשר וחצי ליטר מים. אם גם את זה לא יכול לעשות, ישהה תחת הטוש במקלחת עד שישער כמות של שנים-עשר וחצי ליטר.

יום כיפור לא מכפר על עבירות שבין אדם לחבירו עד שיפייס את חבירו. אדם שביקש מחילה וחבירו לא רצה למחול לו, יחזור לבקש מחילה עד שלוש פעמים ובכל פעם יקח איתו שלושה אנשים. אם חבירו עדיין מסרב למחול לו- הוא לא חייב לפייסו. אם הוא צריך לפייס את רבו, יחזור אפילו אלף פעמים עד שיפייס את רבו.

מכל מקום לא יהיה אכזרי מלמחול. **כל המעביר על מידותיו - מעבירים לו על כל פשעיו.** חובה קדושה לבקש סליחה מהוריו ורבותיו. בעל ואישה ימחלו זה לזה. טוב שיאמר בפיו: "אני מוחל וסולח לכל מי שחטא כנגדי בין בגופי ובין בממוני".

נוהגים להתפלל תפילת מנחה בעוד היום גדול כלומר בשעה מוקדמת. בתפילת העמידה לאחר שיאמר את הפסוק "יְהִי לְרָצוֹן אֲמָרִי פִי וְהִגִּינוּ לְבִי לְפָנֶיךָ ה' צוּרִי וְגֹאֲלִי" (תהילים י"ט, ט"ו) יאמר וידוי 'על חטא' כפי שנדפס במחזורים. יש נוהגים ללקות ל"ט מכות ברצועה כדי שמתוך כך יתן אל ליבו לעשות תשובה.

ילך לביתו ויאכל סעודה מפסקת. יש לפרוש מכל חמשת העינויים: אכילה, שתיה, רחיצה, נעילת נעלי עור ותשמיש המיטה לפני שקיעת החמה. (מצווה מן התורה להתחיל בכל דיני התענית לפני שקיעת החמה. ראוי לנהוג כך לפחות רבע שעה לפני שקיעת החמה).

מצווה להדליק נרות לכבוד יום הכיפורים. לפני ההדלקה יש לברך "אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לְהַדְלִיק נֵר שֶׁל שַׁבָּת וְשֶׁל יוֹם הַכִּיּוּרִים". בנוסף יש להדליק נר נשמה, שכן הבדלה נעשית על נר שדלק כל היום. אין לברך על ההדלקה ברכת 'שהחיינו' אלא רק לאחר חליצת נעליים, מכיוון שבברכת 'שהחיינו' מקבל על עצמו קדושת יום הכיפורים. נוהגים להתעטף בטלית לפני שקיעת החמה (כדי שיוכל לברך עליה) ומתפללים את כל תפילות יום הכיפורים בטלית כדי שיתפלל בכוונה.

הכל חייבים להתענות ביום כיפור. גם נשים מעוברות ומניקות חייבות להתענות. אסור לרחוץ במים ביום כיפור. אפילו להושיט אצבע במים אסור. לא אסרו אלא רחיצה של תענוג, אבל אם ידיו או שאר גופו היו מלוכלכים- מותר לרחצם מכיוון שאין זו רחיצה של תענוג. לא ישטוף את פניו ולא את פיו. ביום כיפור בשחרית יטול את ידיו לסירוגין עד סוף קשרי אצבעותיו בלבד ויברך על נטילת ידיים.

מַעֲשֵׂה קָטָן וְהַשְׁלָכֹתָיו

אחד הבחורים המעולים בשיבת הגאון ר' אהרון קוטלר זצ"ל ראש ישיבת לייקווד בארה"ב ניגש אליו וסיפר בזעזוע כי תקופה ארוכה תוקפים אותו הרהורי כפירה נוראים וכעת הוא שוקל להמיר את דתו ולהתנצר. ראש הישיבה התחלחל עד עמקי נשמתו ולא ידע את נפשו מרוב צער ודאגה. הוא שוחח עם התלמיד ארוכות, שלח את המשגיח שינסה להשפיע עליו ופעל בכל דרך אפשרית על מנת לשנות את דעת התלמיד אבל ללא הועיל, אותו עילוי היה ממש נחוש בדעתו ללכת לכנסייה ולהמיר את דתו. ראש הישיבה החליט לפנות אל הרה"ק ר' אברהם יהושע העשיל מקופשיניץ זיע"א כדי להתייעץ איתו בנוגע לאותו בחור. תשובת הרבי היתה מפתיעה ביותר: "אני מציע שתבררו כיצד הוא מכון את השעון שלו".

ר' אהרון לא הבין את פשר דברי הצדיק ר' אברהם יהושע. מה שיך כיוון השעון להרהורי הכפירה של הנער? אבל הוא ידע שהרבי אינו מדבר דברים של מה בכך. הוא קרא לתלמיד שיגיע אליו ושאל את הבחור כיצד הוא מכון את השעון שלו. התשובה של התלמיד היתה מדהימה: **"מצאתי דרך לכוון את השעון באופן שיהיה מדויק ביותר, מדי בוקר בשעה שבע בדיוק מצלצל פעמון הכניסה הנוצרית מול חדרי, מיד כשאני שומע את הצלצול, אני מכון את השעון שלי"**. (בזמנם השעון הפשוט בכל יום היה צריך לכוון אותו). ראש הישיבה הזדעזע לנוכח תשובת תלמידו. עכשיו הוא הבין את דברי הרבי וגילה את הסיבה לשגעונו של הבחור. הוא רכש עבור אותו תלמיד שעון חדש שלא יהיה צורך לכוון אותו והתנה איתו שמהיום גם אם ירצה לכוון את השעון, יעשה זאת רק על פי שעון הישיבה. הבחור התיישב בדעתו ונשאר ללמוד בישיבה עד שלימים הפך לאחד מגדולי ישראל. מכאן נראה עד כמה יכולה הטומאה להותיר רושם בנפש האדם וכמה יש להתרחק מכל רוח רעה שהרי גם לדברים חיוניים יש השפעה מאוד חזקה (מעובד מתוך 'תורתך שעשועי')

<p>מנויים</p> <p>לקבלת העלון חנם ב-email מידי שבוע, שלח את כתובתך PnineEH@gmail.com</p>	<p>הקדשת העלון</p> <p>נתן להקדיש את העלון לעלוי נשמת, לרפואה שלמה, להצלחה, זוג הגון, חזרה בתשובה וכו'- נא לפנות לליאור בטל" 052-7652084 כתבת המערכת: עבור ליאור עצמון, רח' הבשם 26 ת.ד. 83375 מבשרת ציון. מקוד 9076926</p>	<p>לשאלות בהלכה</p> <p>נא לפנות לרב אליהו חיים פנחס' בטל" 052-6329144 (הנייד באישור ועדה רוחנית)</p>

הצדיק הרב יעקב ענתבי זצ"ל- המשפחה במקור היא מספרד. בזמן גירוש ספרד ראש המשפחה הצדיק רבי רחמים החליט לעבור לחאלב, כך רבינו נולד בשנת ה'תקמ"ז (1787) בחאלב. כבר בגיל צעיר כבר התפרסם שמו של רבינו כחריף ובקי. לאחר נישואיו עבר לדמשק. כשהיה כבן עשרים-ושתיים שנה התמנה לרבה של דמשק שבסוריה. בתפקיד זה כיהן במשך כשלושים שנה. בימיו, התחוללה שערורייה גדולה סביב פרשת ירושת וחלוקת כספי השר רבי חיים פרחי, הפרשה הסעירה את בתי הדין בסוריה, בטורקיה ובארץ ישראל, ולוותה בחירופים וגידופים, וגם הלשנות לשלטונות נגד רבינו. רבינו קיים בעצמו "לא תגורו מפני איש", דן דין אמת לאמיתו וגם פרסם 'כתב סירוב' נגד אחיו של השר שסירב לקבל את הכרעת הדין.

ביום שישי ה' אדר ה'ת"ר (1840) כומר בשם באדרי תומא ומשרתו נעלמו. שונאי ישראל העלילו על היהודים שהם רצחו אותם כדי להשתמש בדמם לאפיית מצות. השלטונות אסרו בבית הסוהר את רבינו ואת ראשי הקהל. הם עינו אותם בעינויים קשים ומרים במשך כחצי שנה כדי שיודו שהם רצחו את הכומר ומשרתו. לאחר מאמצים רבים של השר משה מונטיפיורי רבינו שוחרר. מיד לאחר מכן החליט לעזוב את דמשק ולעלות לירושלים. ביום ב' אדר ה'ת"ר"א (1841) יצא מדמשק. כשהגיע לארץ הראשון לציון הציע לו לשמש במקומו אבל רבינו סירב. בירושלים, פעל להסכם בעניין החובות של עדת האשכנזים לעדת הספרדים, והביא לשלום וקירוב לבבות ביניהם.

נפטר ב-ז' תשרי ה'ת"ר"ז (1846). חי כ-59 שנים. ציונו בהר-הזיתים בירושלים. על מצבתו נכתב: 'הרב הגדול המפורסם בקדושתו וחסידותו שמסר עצמו גופו ונפשו וקידש שם שמים ברבים, וסבל זמן רב כמה עינויים ויסורים קשים ומרים בלי שיעור על העלילה הרעה הידועה אשר בכל דור ודור עומדים עלינו לכלותנו ונתקדש שם שמיים ברבים בשנת ה'ת"ר (1840) בהיותו רב ומו"ץ בעוב"י דמשק יע"א'. קברו התפרסם כמקום המסוגל לישועות. בספר 'עוד יוסף חי' הובא בשם מגיד ירושלים, שכל המתפלל בזמנים מסוימים, בשלושה קברות צדיקים הטמונים בהר הזיתים והם 'אור החיים' הקדוש, הרש"ש, ורבי יעקב ענתבי בעז"ה יפקד בזרע קודש של קיימא'.

סבא (מצד אביו): ר' יצחק (כיהן כרבה של חאלב. מח"ס 'בית אב'). **אביו:** ר' דוד. **בניו:** רבי משה חיים (מרבני ירושלים), רבי יוסף (מרבני קהיר שבמצרים). **בנותיו:** מרת מרחבא (נישאה לנכדו של ר' חיים פרחי), מרת אסתר (נישאה לחכם רפאל יצחק ישראל אב בית הדין הספרדי בירושלים). **מספריו:** **יאביר יעקב-** שו"ת (מופיע בסוף הספר 'באור החיים' של הרב חיים כפואי). חיבר פזמונים רבים שיהודי דמשק שרו בימי חג ומועד **זכור לאברהם-** ישוב רבינו על קושיית ה'מגן אברהם' בהלכות פסח.

פרק מרכזי בחיי רבינו היתה 'עלילת הדם בדמשק'. ביום שישי ה' אדר ה'ת"ר (1840) כומר בשם 'באדרי תומא' ומשרתו נעלמו. שונאי ישראל העלילו על היהודים שהם רצחו אותם כדי לקחת את דמם לאפיית מצות. השלטונות אסרו בבית הסוהר כמה מראשי הקהל ובראשם רבינו. הם עינו אותם בעינויים קשים ומרים במשך כחצי שנה, כדי שיודו שהם רצחו את הכומר ומשרתו. הסבל הנורא שעבר רבינו אינו ניתן לתיאור ומה הם עברו בין כותלי הכלא. לא פעם הם העדיפו את המוות מחיים. השלטונות גם אסרו להודיע על דבר המאסר למישהו מחוץ למדינה, עד שאחד מיהודי העיר, רבי אליהו די פיג'וט, התחפש לגוי וכתב מכתבים רבים שהרעישו את העולם היהודי. המהלך שלו הביא להתערבותם של משפחת 'רוטשילד' ושל השר משה מונטיפיורי. הם פעלו ללא לאות עד שהוציאו את רבינו וחבריו מאפילה לאורה. היה זה ביום ח' אלול ה'ת"ר, יום זה נקבע ליום שמחה בקרב יהודי דמשק, ונהגו שלא לומר בו תחנון.

לימים, השר מונטיפיורי את רבינו פגש. הוא אמר לו שאי אפשר להאמין שעברו עליו יסורים קשים כאלו, יותר מיסוריהם של עשרה הרוגי מלכות. בוודאי שיש סוד בדבר. הוא ביקש מרבינו שיגלה לו את הסוד. רבינו השתמט מלענות, אבל לאחר הפצרות רבות, **רבינו ענה שהוא ניצוץ משיח בן יוסף, והצור שיסר אותו הוא ניצוץ של ארמילוס הרשע, ואותה עת היתה ראויה לגאולה, אלא שמידת הדין קטרגה, וזמן הגאולה נדחה והתגלגלה העלילה.**

לאחר ששחררו אותו מבית-הכלא בדמשק רבינו החליט לעזוב את דמשק ולעלות לירושלים. ביום ב' אדר ה'ת"ר"א יצא מדמשק. על בואו של רבינו לירושלים, רבי דוד לניאדו מספר: "שמעתי מחכם זקן ממשפחת ענתבי, קודם שהגיע רבי יעקב ענתבי לירושלים הרב הראש"ל הגאון רבי יהודה נבון (בדעה אחרת הרב חיים אברהם גאגין) ראה בחלום שאמרו לו: 'יעקב אבינו בא לירושלים ואתה שוכב על מיטתך?'. הוא לא הבין מה פשר החלום ומה פתרונו. השכם בבוקר הלך לבית המדרש לישיבה ואמר לחכמים, בלילה הזה הראוני בחלומי שיעקב אבינו בא לירושלים ולא ידעתי מה החלום ומה פתרונו. ענה לו חכם אחד מחכמי הישיבה: "זה פתרונו, שמעתי שהרב החסיד הקדוש רבי יעקב ענתבי שהתייסר ייסורים קשים ומרים בא כעת לירושלים". הראש"ל והרבנים התאספו כולם ויצאו לקראתו. כאשר רבינו הגיע, הראש"ל פשט את המצנפת שלו ורצה לשים על רבינו. רבי יעקב לא רצה בשום אופן ללבוש את המצנפת ואמר לו: "חס וחלילה, די לי, עמי היתה ושלחתיה, ברוך ה' יצאתי ידי חובתי עם הרבנות והציבור שתהילות לה' יתברך נכנסתי בשלום ויצאתי בשלום. באתי לעבוד את ה' בשוב הדעת ובישוב טוב בירושלים בהשקט ובטח. ומי שאמר לעולמו די הוא יאמר לצורתו די. עכשיו אני פטור מעול הציבור בשמיים ובארץ. אכלתי, לקיתי ושילמתי, גבר עלי חסדו שזכיתי לבוא לירושלים לחיים טובים ולשלום. אכ"ר".

הנהגותיו של רבינו היו בפרישות וחסידות. לאחר פטירתו, בני ביתו סיפרו, כי בתקופת ימי השובב"ם היה צם במשך שישה ימים רצופים. בשבת היה אוכל את שלושת הסעודות ולאחר ההבדלה היה טועם כזית בלבד ל"מלווה מלכה".

שנה אחת לאחר שבירך ברכת האילנות, התייבשו כל העצים, מאחר שבברכתו בירר את כל ניצוצות הקדושה שהיו בהם.

אתה צריך לעמוד גם בהבטחתך. ההורים היו בהלם. לאחר מספר ניסיונות נוספים להעביר את רוע הגזרה הם הבינו כי הבת עקשנית מאוד וזו הבקשה שלה.

האבא נאלץ לקחת את מכונת התספורת. הוא העביר אותה למצב אפס וגילח לבתו את כל השיער שלה תוך כדי שהוא מתחיל לבכות והאמא איתו.

הם לא יכלו לחזות בילדתם מגולחת. מעשה זה גרם להם צער רב! כאשר הילדה הביטה במראה היא גם התחילה לבכות וביקשה מאמה מטפחת.

היא הסבירה שהיא לא יכולה כך לצאת מהבית! האם נתנה לה מטפחת. ההורים לא ישנו כל הלילה מרוב צער על הבת! **בבוקר הילדה ביקשה מאביה שיקח אותה ברכב לבית-הספר כי קשה לה נפשית לנסוע כך באוטובוס.**

האבא שאל את הבת: "מה חשבת לעצמך כשעשית את זה?!" אנחנו התחננו בפניך שלא תעשי את זה ואת בכל זאת התעקשת!". הילדה שתקה ואביה לקח אותה לבית הספר.

הוא ליווה אותה עד לשער. פתאום אברך אחד הגיע עם בתו שגם היא קרחת ועם מטפחת על ראשה. שתי הבנות התחבקו והאב שאל: "מה הולך כאן, האם זו האופנה החדשה של בית-הספר?".

האברך משך את האב לצד ואמר לו: "תקשיב לי טוב, אם יגידו לך שבדור שלנו אין למשיח למי לבוא, אז תגיד לו, **שהבת שלך יכולה להביא את המשיח**".

"הבת שלי? למה?". האברך הסביר: "הבת שלי חולה במחלה הארורה. בגלל כל הטיפולים הכימותרפיים נשר לה כל השיער. היא לא היתה מוכנה לבוא לבית הספר".

"הבת שלך הצדיקה, כל יום מדברת איתה. מנסה לשכנע אותה להגיע לבית הספר. היא סיפרה לה שהיא דיברה עם כל החברות וכולן יתייחסו אליה שווה בשווה".

"הבת שלי לא היתה מוכנה לשמוע, אבל הבת שלך לא ויתרה. היא שאלה את בתי: 'אם תהיה מישהי כמוה בלי שיער ועם מטפחת, האם היא תגיע לבית הספר?'".

"בתי השיבה שאם תהיה עוד ילדה כמותה יהיה לה ביטחון לבוא. אתמול הבת שלך התקשרה לבת שלי ואמרה לה שהיא מחכה לה בבית הספר. גם היא עם שיער אפס ועם מטפחת".

"הבת שלי הסכימה להגיע לבית-הספר אחרי הרבה זמן שהיא נשארה בבית. כל זאת רק בזכות הבת שלך. אז אם מישהו ישאל אותך, אם המשיח צריך לבוא או לא? תשיב לו **שהמשיח צריך לבוא, בזכות הבת שלך, שהיא מקיימת את נושא בעול חברו ברמה הכי גבוהה שאפשר!**"

להלן סיפור מופלא ביותר על ילדה ממנה ניתן לראות עד כמה היא חשבה על החברה שלה ומה היא היתה מוכנה לעשות למענה.

ילדה אחת בארה"ב סבלה מעודף משקל. הוריה חשבו מה לעשות. זה לא היה רק עניין של מראה חיצונית וכיצד חברות שלה יתייחסו אליה.

הילדה עשתה בדיקות דם והתוצאות היו חריגות מאוד. המשקל העודף היווה גם בעיה של בריאות. הרופא אמר להורים שהם חייבים לדאוג שהילדה תוריד במשקל.

הם חשבו והתייעצו עם הורים אחרים, עם תזונאית ועם אנשים נוספים בתחום. הם שמעו שיש דיאטת מלפפונים. הדיאטת היא שאותו אדם המבקש לרדת במשקל עליו לאכול במשך חודש שלם רק מלפפונים. אנשים שהתנסו בכך העידו כי ירדו במשקל מספר קילוגרמים עודפים. (כמובן יש צורך להתייעץ עם רופא ועם דיאטנית לפני שעושים דיאטה)

האב קנה מלאי של מלפפונים וקיווה שזה יעזור לבת שלו. כעבור יומיים האבא נכנס לחדר של הילדה וראה **בחדר שקיות ריקות של חטיפים**.

האבא אמר: "בתי, למה את עושה זאת לעצמך?". הבת השיבה בצער: "אני לא יכולה אבא. אתה יודע מה זה לאכול יומיים רק מלפפונים?".

"אבל המצב הבריאותי שלך מסוכן. אסור לך לאכול חטיפים. את חייבת לרדת במשקל". הבת השיבה: "קשה לי אבא לאכול רק מלפפונים". האב חשב וכדי לתת לה איזה תמריץ הציע שאם היא תתמיד בדיאטת המלפפונים חודש שלם, הוא מוכן לתת לה כל מה שתבקש.

הבת שמעה ושאלה: "כל מה שאני רוצה?". "כן, מה שאת רוצה". הילדה עמדה במבחן במשך חודש שלם והצליחה להוריד ממשקלה כמה קילוגרמים טובים.

האב התפעל ושאל אותה: "עמדת במשימה בכבוד, הבטחה זו הבטחה. מה את רוצה לקבל?". הילדה אמרה בפני ההורים:

"אני יודעת שהבקשה שלי תשמע מוזרה, אבל הבטחתם לקיים את כל מה שאני רוצה, אז תכבדו בבקשה את בקשתי. אני רוצה שתגלחו את שיער ראשי".

ההורים שמעו את הבקשה המוזרה והאבא אמר בקול: "בשום פנים ואופן. אין מצב! תבקשי כל דבר אחר וניתן לך אותו. אבל את הבקשה הזו אי אפשר לקיים".

"אבא! אתה הבטחת! אני עמדת בהתחייבות שלי. עכשיו

הרב יצחק בן תפאחה כדורי זצ"ל הרב שבתי בן אסתר איטון זצ"ל
הרב מנחם בן ויקטוריה בצרי זצ"ל מאיר מורד בן שושנה ז"ל
אביבה בת אירון ע"ה גאולה בת טובה ע"ה
אברהם בן יונה ז"ל עמירם בן דבורה ז"ל
יצחק בן חביבה ז"ל ר' עוליאל ישועה בן סטה מקנין זצ"ל
אaron (אורי) בן רבקה ז"ל דרור יהושע בן ארץ מיוחס ז"ל
חי יזי בן קלרה ז"ל דב בן יצחק ז"ל
יוסף בן סעדה ז"ל רחל רפאל בת השמת ע"ה
אסתר בת נעמי ע"ה יעקב בן אסתר ז"ל
יעקב בן סלימה ז"ל לטיף בן פרח ז"ל
ספירנס נתקוהה בת נעמה ע"ה דניאל רפאל בן חגית ז"ל
מישא אסתר בת זרה ע"ה יהודה בן סעידה ז"ל
אברהם בן דינה ז"ל עפאת בת השמת ע"ה

הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה זצ"ל הרב מרדכי צמח בן מזל אליהו זצ"ל
אסתר בת בלה ע"ה שמואל בן רבקה ז"ל
נעמי בת כותן ע"ה משה בן רוזה ז"ל
מרים בת בלה ע"ה אביחי בן אסתר ז"ל
צדיק חכם בן חזלה ז"ל נעימה בת גורג'יה ע"ה
שני בת אסתר ע"ה דוד בר חסיבה ז"ל
מסודי בת חביבה ע"ה רפאל בן אסתר ז"ל
יונה בן סעדה ז"ל שמעון בן שמחה ז"ל
ברכה בת מרדכי ע"ה ר' דב בן בנימין אלתר ז"ל
יעקב בן נעמה ז"ל אורה בת נעמה ע"ה
שרה בת מורביי רחל ע"ה שמעון בן חנה ז"ל
אלון בן סעדה ז"ל גורג'יה בת נעמה ע"ה